

Medlem ved jo meget godt, at i det fremfattede Lovforslag om Fattigvæsenet er der Forslag i den Retning, der gaa ud paa at fyldestgjøre det, det ærede Medlem ønsker, og jeg tror i alt Fald, at Bestemmelsen der netop er paa sin Plads og ikke vilde være det paa dette Lovforslag. Forøvrigt gaar det ærede Medlems Hovedønsker ud paa, at Statskassen skal overtage hele Byrden, men deri forekommer det mig, at det ærede Medlem har ganske Ret. Nu opkaster man ikke det Spørgsmaal mere, om det overhovedet er rigtigt eller i alt Fald nødvendigt, at Statskassen træder til paa Sygekasseloven, og om der ikke er andre sociale Formaal af større Betydning og vanskelige at løse, hvor Statskassen egentlig skal med. Saaledes stod Sagen oprindeligt; det vil jeg dog tillade mig at gentagende i Grindringen. Jeg tror ikke, at man i noget andet Land, hvor man har faaet en Sygekasseordning, som Lovgivningen og Administrationen have medvirket til, egentlig er gaaet til Bidrag fra Statskassen. Jeg tror, at det er første Gang, at der er gjort Noget i denne Retning. Man er her gaaet noget videre end til det, som Forslaget indeholdt, da det blev foreslået af Regjeringen, men ibrigt videre paa det samme Princip. Thi jeg erkjender ikke Rigtigheden af, hvad det ærede Medlem sagde, at der nu ikke længer er en principiel Forskjel mellem det ærede Medlems Anskuelse og Andres. Dette er efter min Opfattelse urigtigt.

Jeg skal ikke udtale mig om andre Endringsforslag end et enkelt mere bethdeligt, nemlig Nr. 2 til § 9. Samtlige øvrige Endringsforslag skal jeg ikke komme ind paa. Den ærede Ordfører har jo gjennemgaaet dem med saa megen Omhu og forklaret deres Betydning og viist, hvorledes de dels ere nødvendige Supplementer og dels Forbedringer, og jeg kan ganske henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har sagt i den Retning. Ved jeg altsaa anbefaler dem, indskrænker jeg mig til at omtale Endringsforslaget under Nr. 2 og det dertil af den ærede Ordfører stillede Underændringsforslag om, at et enkelt Ord „forlods“ skal udgaa. I Endringsforslaget Nr. 2 betragter jeg det som Hovedbestemmelsen, at disse Udgifter skulle, naar der ved Lov paalægges en Skat eller en forhøjet Skat af Brændevinsbrænding, forlods afholdes af det, der indkommer ved en saadan Skat. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem (Th. Nielsen) i, at det er Noget, man ikke skal kunne vente at sætte igjennem; thi det forekommer mig saa fornuftigt at ud-

rede Beløbet af denne Skat og netop til Sygekasserne, fordi der foranlediges saa mange Ulykker, navnlig i Retning af Sygdom, mere eller mindre permanent, ved umaadelig Nydelse af Spiritus og bairerst Ol, og jeg tror ikke, det vil kunne negtes, at en Skat vil ganske sikkert kunne ramme haardt til dem, der nyde for meget af disse Varer. Det forekommer mig, at det er smukt og hensigtsmæssigt at bestatte dem til Fordel for Sygekasserne. Altsaa, jeg fastholder stadig min Mening og har ingen Tvivl om, at man ved nærmere Undersøgelse og Overveielse, om ikke nu, saa senere, vil komme til en saadan Skat, og jeg haaber ganske viist ogsaa, at man vil komme til Erkjendelse af, at Midlerne til dette Formaal passende kunne udredes af denne Skat. Jeg betragter det altsaa som Hovedbestemmelsen, at Udredelsen skal ske af denne Skat, og jeg betragter det Øvrige, der er foreslaaet her, som en mere subsidiaer Bestemmelse; imidlertid maa den naturligvis gjælde indtil videre. Medens jeg udtaler mig om dette særlige Punkt, om Skatten og den forhøjede Brændevinskats, skal jeg tillige nævne min Opfattelse af det af den ærede Ordfører stillede Underændringsforslag, at Ordet „forlods“ skal udgaa. Naar jeg i Rothed skal sige, hvilken Betydning dette Forslag har, forekommer det mig at være denne, at hvis man lader Ordet „forlods“ staa og vedtager Forslaget, som det oprindeligt var stillet af Udvalget, er Sagen dermed afgjort, saa maa Bestemmelsen føres ind paa Loven om Ol og Brændevinskats; den bliver der at tage til Efterretning og maa tages saaledes, som den er vedtaget her. Hvis man derimod udsletter Ordet „forlods“, bestemmer man vel, at der skal udredes Midler af Udbyttet af denne nævnte forventede Beskatning til Sygekasserne; men man overlader Loven om Ol og Brændevin Bestemmelserne af, om ikke i hvilket Omfang, saa paa hvilken Maade de skulle udredes. Altsaa den ærede Ordførers Udtalelser, at det i saa Fald egentlig er paa en anden Lov, at Afgjørelsen i Realiteten skal finde Sted, finder jeg rigtig, og jeg skal derfor anbefale at stemme for det af den ærede Ordfører stillede Underændringsforslag om at Ordet „forlods“ udgaaer. — Jeg kommer saa til det, som jeg betegner som det mere subsidiaere, Bestemmelsen om, at der til hver enkelt anerkjendt Sygekasse skal udredes for hvert Aar af det offentlige dels et Tilskud, som svarer til Fjerdedelen af Sygekassernes samlede Medlemsbidrag i det paagældende Aar, dels et Tilskud af 1½ Kr. pr. Medlem efter Kassens Medlemsantal